

Cartea lui Daniel - Numărul o sută zece

Tripla Alianță a Romei: Dezvăluirea semnificației profetice a trâmbițelor din Apocalipsa

Jeff Pippenger
2024-03-01

Islamul primei și celei de-a doua vai din Apocalipsa, capitolul nouă, a reprezentat judecata care a fost adusă asupra Romei. William Miller numise trâmbițele „judecățile speciale” care au fost aduse asupra Romei, însă Miller nu a putut vedea Roma modernă ca fiind întreita alianță care conduce lumea la Armaghedon. Uriah Smith a recunoscut că trâmbițele reprezentau judecata lui Dumnezeu asupra Romei și că a cincea și a șasea trâmbiță (prima și a doua Vai) erau judecați asupra Bisericii Catolice.

„Pentru o expunere a acestei trâmbițe, vom recurge din nou la scrierile domnului Keith. Acest autor afirmă pe bună dreptate: «Cu greu se găsește o concordanță atât de unanimă între interpreți cu privire la vreo altă parte a Apocalipsei, precum în ceea ce privește aplicarea trâmbiței a cincea și a șasea, sau a celei dintâi și a celei de-a doua vai, la saracini și turci. Lucrul acesta este atât de evident, încât cu greu poate fi înțeles greșit. În loc ca una sau două versete să le desemneze pe fiecare, întregul capitol al nouălea din Apocalipsa, în părți egale, este ocupat cu descrierea amândurora. »

„Imperiul Roman a decăzut, așa cum s-a ridicat, prin cucerire; dar sarazinii și turcii au fost instrumentele prin care o religie falsă a devenit biciul unei biserici apostate; și de aceea, în loc ca trâmbițele a cincea și a șasea, asemenea celor dintâi, să fie desemnate numai prin această denumire, ele sunt numite vaiuri.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

Aquilo que Miller e Smith não reconheceram acerca das trombetas como juízo de Deus sobre Roma, foi que esses juízos foram ocasionados pela imposição da adoração do sol. No ano 321, Constantino promulgou a primeira lei dominical e, nove anos depois, transferiu a capital da cidade de Roma para a cidade de Constantinopla, dando assim início ao processo de desintegração do Império Romano. Em Daniel, capítulo onze, a Roma pagã deveria governar soberanamente por um “tempo”, o que representava os trezentos e sessenta anos, desde a Batalha de Ácio, no ano 31 a.C., até o ano 330, quando Constantino dividiu o reino entre o Ocidente e o Oriente.

El va intra în pace chiar și în cele mai roditoare locuri ale provinciei; și va face ceea ce n-au făcut părinții lui, nici părinții părinților lui; va împărți între ei prada, jaful și bogățiile; da, își va urzi planurile împotriva fortărețelor, însă numai pentru o vreme. Daniel 11:24.

În acei trei sute șaiszeci de ani, Imperiul Roman a fost, în esență, de neînvincis, dar, odată ce capitala a fost mutată în Răsărit, nu a mai fost cu putință să se guverneze un imperiu atât de vast. Constantin a încercat să mențină controlul împărțind împărăția între cei trei fii ai săi, dar aceasta nu a făcut decât să grăbească destrămarea fostului imperiu.

Igihe ubupapa bwafata intebe y'isi mu mwaka wa 538, mu Nama Nkuru ya gatatu y'i Orléans hashyizweho itegeko ry'umunsi wa Ku Cyumweru. Bityo, mu mwaka wa 606, Mohammed yatangiye umurimo we w'ubuhanuzi, kandi mu buryo bw'ikigereranyo ahagararira impanda yagombaga kuba icyo abanyamateka bita "ikiboko cy'itorero ryagomeye ukwizera." Amateka y'amakuba ya mbere n'aya kabiri, yatangiye ku murimo wa Mohammed mu mwaka wa 606, yasojwe ku wa 22 Ukwakira 1844, igihe impanda ya karindwi yavugaga.

Al doilea vai a trecut; și iată că al treilea vai vine curând. Și al șaptelea înger a sunat din trâmbiță; și în cer s-au auzit glasuri puternice, zicând: Împărățiile lumii acesteia au ajuns să fie ale Domnului nostru și ale Hristosului Său; și El va împărăți în vecii vecilor. Apocalipsa 11:14, 15.

În cursul istoriei primelor două Vaiuri, Constantinopolul, capitala Romei de Răsărit, a fost cucerit în 1453, iar Roma papală din Apus a primit rana ei de moarte în 1798. „Biciul unei biserici apostaziate” doborâse atât Roma civilă, cât și Roma religioasă. Întreita unire a Romei moderne se desăvârșește prin legea duminicală care urmează să vină curând în Statele Unite.

«Протестантите во Соединетите Американски Држави ќе бидат први што ќе ги протегнат своите раце преку бездната за да ја фатат раката на спиритизмот; тие ќе посегнат преку понорот за да се ракуваат со римската сила; и под влијание на овој троен сојуз, оваа земја ќе тргне по стапките на Рим, газејќи ги правата на совеста.» Големата борба, 588.

În acel timp, Islamul celei de-a treia Vai va împlini judecata lui Dumnezeu împotriva Romei Moderne pentru impunerea închinării de duminică, așa cum a făcut El cu Roma păgână și cu Roma papală. Împotriva Romei păgâne, El a folosit primele patru trâmbițe pentru a pune capăt stăpânirii romane în capitala Romei apusene până în anul 476, căci după anul 476 niciun conducător al cetății nu a mai fost de origine romană. Până în 1453, a cincea trâmbiță a Islamului a pus capăt stăpânirii romane a Romei răsăritene. Până în 1798, stăpânirea papală asupra fostei împărțiri în zece a națiunilor Europei a fost adusă la sfârșit în istoria celei de-a șasea trâmbiță a Islamului. Prăbușirea împărăției civile a Romei, atât în apus, cât și în răsărit, precum și a împărăției religioase a Romei, a fost adusă la îndeplinire în urma impunerii închinării păgâne la soare.

„Poporul Statelor Unite a fost un popor favorizat; dar, atunci când va restrânge libertatea religioasă, va abandona protestantismul și va da sprijin papalității, măsura vinovăției sale va fi deplină, iar «apostazia națională» va fi consemnată în cărțile cerului. Rezultatul acestei apostazii va fi ruina națională.” Review and Herald, 2 mai 1893.

Aplicarea triplă a profeției stabilește caracteristica împlinirii finale a profeției pe baza caracteristicilor primelor două împliniri. La 11 septembrie 2001, al treilea Vai a sosit în istorie. El sosise inițial la 22 octombrie 1844, căci al treilea Vai este a șaptea trâmbiță, iar acea trâmbiță a început să sune la acel timp. Dar, asemenea Israelului din vechime, Israelul modern a ales răzvrătirea și a adus asupra sa o perioadă de rătăcire în pustie, în loc să încheie lucrarea. Timpul sigilării îngerului al treilea a fost, prin urmare, amânat, până când a început din nou la 11 septembrie 2001.

„De-a lungul a patruzeci de ani, necredința, cărtirea și răzvrătirea au ținut pe vechiul Israel afară din țara Canaanului. Aceleași păcate au întârziat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc. În niciunul dintre aceste cazuri făgăduințele lui Dumnezeu nu au fost de vină. Necredința, iubirea de lume, lipsa consacării și vrajba dintre cei ce mărturisesc a fi poporul Domnului sunt cele care ne-au ținut în această lume a păcatului și a durerii atâția ani.” Solii alese, cartea 2, 69.

Dumnezeu nu Se schimbă și El judecă potrivit luminii disponibile. Israelul modern a avut mai multă lumină disponibilă decât Israelul antic, iar noi suntem informați că „aceleași păcate au întârziat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc”. Dacă Israelul modern ar fi fost tras la răspundere numai pentru lumina pentru care a fost tras la răspundere Israelul antic, ar fi fost de ajuns, însă ei au avut mai multă lumină. Prin urmare, dacă „aceleași păcate” au făcut ca „Israelul antic” să rățăcească în pustie timp de „patruzeci de ani”, atunci nu numai că Israelul modern a fost izgonit în „pustie” prin răzvrătirea din 1863, ci le-a fost tot atât de sigur rânduit să moară acolo. „Păcatele” lor au întârziat lucrarea îngerului al treilea până acum.

„Îngerul a spus: «Al treilea înger îi leagă, sau îi pecetluiește, în snopi pentru grâнарul ceresc.» Această mică ceată părea împovărată de griji, ca și cum ar fi trecut prin încercări și lupte cumplite. Și părea ca și cum soarele tocmai răsărise dinapoia unui nor și strălucea asupra chipurilor lor, făcându-i să pară biruitori, ca și cum biruințele lor ar fi fost aproape câștigate.” Experiențe și viziuni timpurii, 88.

Aceleași păcate care au izgonit pe Israelul antic ca să moară în pustie au întârziat lucrarea celui de-al treilea înger care a sosit la 22 octombrie 1844.

„Po tom, čo Ježiš otvoril dvere do svätyne svätých, bolo videné svetlo soboty a Boží ľud bol skúšaný, tak ako boli kedysi skúšané deti Izraela, aby sa ukázalo, či budú zachovávať Boží zákon. Videla som tretieho anjela ukazujúceho nahor, ktorý sklamaným ukazoval cestu do najsvätejšieho miesta nebeskej svätyne. Keď vierou vstupujú do svätyne svätých, nachádzajú Ježiša a nádej i radosť v nich znovu vyvierajú. Videla som ich, ako sa obzerajú späť, prehodnocujú minulosť, od ohlasovania druhého príchodu Ježiša cez svoju skúsenosť až po uplynutie času v roku 1844. Svoje sklamanie vidia vysvetlené a znovu ich oživujú radosť a istota. Tretí anjel osvietil minulosť, prítomnosť i budúcnosť a oni vedia, že ich Boh skutočne viedol svojou tajomnou prozreteľnosťou.“ Early Writings, 254.

Al treilea înger este îngerul sigilării și a sosit la 22 octombrie 1844, însă lucrarea lui a fost întârziată de aceleași păcate care au făcut ca Israelul din vechime să piară în pustie. Întârzierea cauzată de răzvrătirea din 1863 a fost o întârziere a lucrării celui de-al treilea înger, și, prin urmare, sigilarea a fost împiedicată și întârziată timp de peste o sută de ani.

„[Numeri 32:6–15, citat.] Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu gelos, totuși El îndură mult păcatele și fărâdelegile poporului Său în această generație. Dacă poporul lui Dumnezeu ar fi umblat în sfatul Său, lucrarea lui Dumnezeu ar fi înaintat, soliile adevărului ar fi fost purtate la toate popoarele care locuiesc pe fața întregului pământ. Dacă poporul lui Dumnezeu L-ar fi crezut și ar fi fost împlinitori ai cuvântului Său, dacă ar fi păzit poruncile Sale, îngerul n-ar fi venit zburând prin mijlocul cerului cu mesajul către cei patru îngeri care urmau să dea drumul

vânturilor, ca acestea să sufle peste pământ, strigând: Țineți, țineți cele patru vânturi, ca să nu sufle peste pământ până când voi pecetlui pe slujitorii lui Dumnezeu pe frunțile lor. Dar, pentru că poporul este neascultător, nemulțumitor, nesfânt, așa cum a fost Israelul din vechime, timpul este prelungit pentru ca toți să audă ultima solie de har vestită cu glas tare. Lucrarea Domnului a fost împiedicată, timpul pecetluirii întârziat. Mulți n-au auzit adevărul. Dar Domnul le va da ocazia să audă și să se convertească, iar marea lucrare a lui Dumnezeu va merge înainte.” Manuscript Releases, volumul 15, 292.

La 11 septembrie 2001, al treilea înger a sosit din nou, iar timpul sigilării, care fusese întârziat de la răzvrătirea din 1863, a început din nou. A fost venirea Islamului din cea de-a treia Vai, care este totodată și cea de-a șaptea trâmbiță ce marchează începutul timpului sigilării. Timpul sigilării a început odată cu sosirea celui de-al treilea înger la 22 octombrie 1844, când cea de-a șaptea trâmbiță a început să sune, însă acea trâmbiță a fost împiedicată și întârziată.

Și îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer, și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a creat cerul și cele ce sunt în el, și pământul și cele ce sunt pe el, și marea și cele ce sunt în ea, că nu va mai fi timp; ci că, în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când va începe să sune din trâmbiță, taina lui Dumnezeu se va sfârși, după cum a vestit robilor Săi proroci. Apocalipsa 10:5–7.

„Glasul” celui de-al șaptelea înger este glasul îngerului din capitolul optsprezece al Apocalipsei, care s-a coborât atunci când marile clădiri ale orașului New York au fost dărâmate.

Și după acestea am văzut un alt înger coborându-se din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. Și a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a ajuns locaș al demonilor, închisoare a oricărui duh necurat și colivie a oricărei păsări necurate și urâte. Căci toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, împărații pământului au curvit cu ea, iar negustorii pământului s-au îmbogățit prin belșugul desfătărilor ei. Apocalipsa 18:1–3.

„Glasul” îngerului puternic care coboară le poruncește îngerilor să țină cele patru vânturi, care sunt înfățișate ca un „cal mânios” ce caută să se dezlănțuie și să aducă moarte și distrugere în calea sa.

„Îngerii lui Dumnezeu împlinesc voia Lui, ținând în frâu vânturile pământului, pentru ca vânturile să nu sufle peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac, până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi fost pecetluiți pe frunțile lor. Îngerul cel puternic este văzut urcând dinspre răsărit (sau locul răsării soarelui). Acest înger, cel mai puternic dintre toți, are în mână sa sigiliul Dumnezeului celui viu, sau al Aceluia care singur poate da viață, care poate înscrie pe frunți semnul sau inscripția acelorora cărora li se va acorda nemurirea, viața veșnică. Glasul acestui înger preamărit avea autoritatea de a porunci celor patru îngeri să țină în frâu cele patru vânturi până când această lucrare avea să fie împlinită și până când el avea să dea porunca de a le lăsa slobode.” Testimonies to Ministers, 445.

Îngerul care le poruncește celor patru îngeri să țină vânturile este îngerul din capitolul optsprezece al Apocalipsei, care luminează pământul cu slava Sa, iar „glasul său puternic” este glasul celui de-al șaptelea înger.

„Și ce reprezentare ni se oferă în Apocalipsa 7 spre luarea noastră-aminte, mângâierea și încurajarea noastră! Celor patru îngeri li se încredințează să facă o lucrare pe pământ. Dar Unul care a cumpărat lumea dându-Se pe Sine însuși ca răscumpărare pentru ea are câțiva aleși. Cine sunt ei? Cei care păzesc toate poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.

«Atenția lui Ioan a fost îndreptată spre o altă scenă: „Și am văzut un alt înger suindu-se din răsăritul soarelui, având sigiliul Dumnezeului celui viu” (Apocalipsa 7:2). Cine este acesta? Îngerul legământului. El vine de la răsăritul soarelui. El este Răsăritul de sus. El este Lumina lumii. „În El era viața; și viața era lumina oamenilor” (Ioan 1:4). Acesta este Cel pe care îl descrie Isaia: „Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat; și domnia va fi pe umărul Lui; și-I vor pune numele: Minunat, Sfetnic, Dumnezeul cel tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii” (Isaia 9:6). El a strigat, ca Unul care avea autoritate mai presus de oștirile îngerilor din cer, către aceia „cărora li s-a dat să vatăme pământul și marea”, zicând: „Nu vătămați nici pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune sigiliul pe frunțile slujitorilor Dumnezeului nostru” (Apocalipsa 7:2, 3).»

„Iată aici divinul și omenescul unite. Celor patru îngeri li se poruncește să țină în frâu cele patru vânturi până când vor primi chemarea Lui. Citiți întregul capitol. Strigătul: «Nu vătămați» este rostit de Restauratorul, Răscumpărătorul.

„Judecata și mânia trebuiau să fie ținute în frâu doar pentru puțină vreme, până când o anumită lucrare avea să fie împlinită. Solia, ultima solie de avertizare și de milă, a fost întârziată în împlinirea lucrării ei de iubirea egoistă de bani, de iubirea egoistă de comoditate și de nepotrivirea omului de a face o lucrare care trebuie să fie făcută. Îngerul care urmează să lumineze pământul cu slava Sa a așteptat instrumente omenești prin care lumina cerului să poată străluci, iar ei astfel cooperează pentru a da, în sfânta și solemnă ei însemnătate, solia care urmează să hotărască destinul lumii.” Manuscript Releases, volumul 15, 222.

Al treilea înger, care este Hristos, este de asemenea îngerul sigilării care a venit la 22 octombrie 1844, însă, din pricina neascultării poporului lui Dumnezeu, lucrarea Sa de sigilare a celor o sută patruzeci și patru de mii a fost întârziată până la 11 septembrie 2001. Atunci, Islamul celei de-a treia Vai a doborât marile clădiri ale New York-ului și procesul de sigilare a început. În acel moment, neamurile s-au „mâniat, totuși au fost ținute în frâu”. Prima voce din capitolul optsprezece al Apocalipsei este vocea care le poruncește celor patru îngeri să țină vânturile, în timp ce poporul lui Dumnezeu este sigilat.

Isus întotdeauna ilustrează sfârșitul prin început, iar la 26 februarie 1993, islamul celei de-a treia Vai a detonat o bombă plasată într-un camion în parcare subterană a Turnului de Nord al World Trade Center. Explozia a provocat pagube semnificative clădirii, ucigând șase persoane și rănind peste o mie de alte persoane. Deși atacul nu a doborât turnurile, el a fost un act semnificativ de terorism pe teritoriul Statelor Unite și a prevestit evenimentele din 11 septembrie 2001.

Времето на запечатването започна на 11 септември 2001 г., но включваше предварително предупреждение осем години по-рано. Ислямското нападение срещу Израел на 7 октомври 2023 г. е предварително предупреждение за края на времето на запечатването. Пророческите характеристики на третото „горко“ са установени заедно с пророческите характеристики на

първите две „горко“. В началните стихове на девета глава от Откровение е илюстрирано запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

Vom examina acest subiect în articolul următor.

„Dacă astfel de scene urmează să vină, astfel de judecăți înfricoșătoare asupra unei lumi vinovate, unde va fi locul de scăpare pentru poporul lui Dumnezeu? Cum va fi el ocrotit până va trece mânia? Ioan vede elementele naturii — cutremurul, furtuna și vrajba politică — reprezentate ca fiind ținute în frâu de patru îngeri. Aceste vânturi sunt sub control până când Dumnezeu dă cuvântul să fie lăsate libere. Aici este siguranța bisericii lui Dumnezeu. Îngerii lui Dumnezeu împlinesc porunca Lui, ținând înapoi vânturile pământului, pentru ca vânturile să nu sufle peste pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac, până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi pecetluiți pe frunțile lor. Îngerul cel puternic este văzut suindu-se din răsărit (sau de la răsăritul soarelui). Acest înger, cel mai puternic dintre îngeri, are în mâna sa sigiliul Dumnezeului celui viu, sau al Aceluia care singur poate da viață, care poate înscrie pe frunți semnul sau inscripția, celor cărora li se va da nemurirea, viața veșnică. Este glasul acestui înger preînalt cel care avea autoritatea să poruncească celor patru îngeri să țină în frâu cele patru vânturi până când această lucrare avea să fie împlinită și până când el avea să dea porunca de a le lăsa slobode.”

„Cei care biruiesc lumea, firea pământescă și pe diavolul vor fi aceia favorizați care vor primi sigiliul Dumnezeului celui viu. Cei ale căror mâini nu sunt curate, ale căror inimi nu sunt curate, nu vor avea sigiliul Dumnezeului celui viu. Cei care plănuiesc păcatul și îl săvârșesc vor fi trecuți cu vederea. Numai aceia care, în atitudinea lor înaintea lui Dumnezeu, ocupă poziția celor care se pocăiesc și își mărturisesc păcatele în marea Zi antitipică a Ispășirii vor fi recunoscuți și însemnați ca vrednici de ocrotirea lui Dumnezeu. Numele acelora care privesc, așteaptă și veghează cu statornicie pentru arătarea Mântuitorului lor—mai stăruitor și cu dorință mai fierbinte decât cei ce așteaptă dimineața—vor fi numărate printre cele ale celor sigilați. Aceia care, deși au toată lumina adevărului strălucind asupra sufletelor lor, ar trebui să aibă fapte corespunzătoare credinței pe care o mărturisesc, dar sunt ademiniți de păcat, ridicând idoli în inimile lor, corupându-și sufletele înaintea lui Dumnezeu și întinând pe aceia care se unesc cu ei în păcat, își vor avea numele șterse din cartea vieții și vor fi lăsați în întunericul miezului nopții, neavând untdelemn în vasele lor împreună cu lămpile. «Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui.»”

„Această pecetluire a slujitorilor lui Dumnezeu este aceeași care i-a fost arătată lui Ezechiel în viziune. Și Ioan fusese martor al acestei revelații deosebit de cutremurătoare. El a văzut marea și valurile vuind, iar inimile oamenilor slăbind de frică. El a privit pământul clătînându-se și munții purtați în mijlocul mării (lucru care are loc literalmente), apele ei vuind și tulburându-se, și munții zguduindu-se de umflarea ei. I-au fost arătate plăgi, ciumă, foamete și moarte, împlinindu-și cumplita lor misiune.” Testimonies to Ministers, 445.